

3. neděle

37. Jako kněz rád zpovídal v mnoha farnostech.

Když Jan dostal na starost první farnost, netušil, že se bude sedmkrát stěhovat. Nejprve musel své farníky naučit, jak se mají chovat v kostele. K tomu bylo nutné mít mnoho trpělivosti a vytrvalosti. Často se totiž zpívaly písničky, které vůbec nemluvily o Pánu Ježíši. Jan připomínal lidem, že i v kousku chleba je po proměňování při mši svaté přítomný sám Bůh. Rád uděloval svátost smíření, protože věděl, že nejde jen o to, aby člověk vyznal své hříchy a dostal odpuštění, ale aby se posilnil pro svůj osobní vztah k Ježíši. Na radu a ke zpovědi k němu chodil i jeden velmi bohatý a mocný pán - moravský zemský hejtman Ladislav III. Popel z Lobkovic. Jan byl známý tím, že se nebál říci pravdu, i když se to lidem nezamlouvalo. Záleželo mu na tom, aby se líbil Pánu Ježíši a ne lidem. Poslední farností, ve které Jan Sarkander působil jako kněz, byl Holešov. Zde se snažil spolu se svými přáteli - jezuitami o šíření katolické víry v Boha.

Jan Sarkander je patronem zpovědníků. Kdybychom věděli jakou má celé nebe radost, když jdeme ke svátosti smíření a upřímně vyznáme před knězem Pánu Ježíši své hříchy a prosíme za odpuštění, tak by před zpovědnicemi bylo stále plno. Využívejme pravidelnou svátost smíření. Pokud ještě nemůžeš přistupovat ke svátosti smíření a k eucharistii a uděláš něco špatného, tak jdi za maminkou a tatínkem a přiznej se. Oni ti jistě odpustí a obejmou tě.